

Poslovni broj: St- 630/2018

**TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU**

STEČAJNI VJEROVNIK: **JOSIP ŠARKO**, OIB: 16879109041, Ulica Milivoja Matošeca 12, Zagreb, zastupan po punomoćniku Igoru Svilaru, odvjetniku u Zagrebu, Gredička 23

Ž A L B A

e-komunikacija
prilog
punomoć u spisu

U rubriciranom predmetu Naslovni sud je dana 14. listopada 2024. god. donio pobijano rješenje na štetu stečajnog vjerovnika, pa stoga vjerovnik u otvorenom zakonskom roku podnosi sljedeću žalbu kojom pobija navedeno rješenje u cijelosti zbog:

- 1. bitne povrede odredaba postupka**
- 2. pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja**
- 3. pogrešne primjene materijalnog prava**

U bitnom, pobijanim rješenjem je odlučeno:

I. Iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 EUR, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem predmetnih nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika, namiruju se:

a) na ime troškova unovčenja iznos od 220.938,65 eura.

Napomena: Iznos troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku iz prijedloga stečajne upraviteljice od 16.09.2024, naveden pod točkom 3. umanjen je za iznos od 26.195,09 eura, koliko je razlučnom vjerovniku priznato za namirenje pod točkom I. b) kao namirenje tražbine razlučnog vjerovnika s osnova troškova ovršnog postupka koji su utvrđeni u ovršnoj ispravi i u odnosu na koji trošak se također odnosi zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi.

b) na ime namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, ukupno iznos od 4.146.119,20 eura.

c) preostalim iznosom od 5.047.442,15 eura namiriti će se preostali troškovi koji nastanu do zaključenja stečajnog postupka, kao i utvrđene tražbine vjerovnika viših i nižih isplatnih redova.

II. Nalaže se stečajnoj upraviteljici da u roku od 8 dana, nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon što se sa depozitnog računa suda, izvrši prijenos uplaćene kupovnine na račun stečajnog dužnika, izvrši namirenje troškova stečajnog postupka i namirenje razlučnog vjerovnika, sve kako je navedeno

u točki I. pod a) i b) izreke rješenja, osim troškova koji se odnose na nagradu stečajnog upravitelja u iznosu od 89.886,52 eura, za koje će se u nastavku stečajnog postupka donijeti posebno rješenje.

III. Zahtjev vjerovnika Josipa Šarko, OIB: 16879109041, od 1.srpnja 2024., 13.kolovoza 2024. i 11.listopada 2024. za naknadom troškova koje je imao u vezi posredovanja agencije za pronalaskom kupca nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku, kao troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika iz članka 254. SZ-a, odbija se.

Navedeno rješenje je u cijelosti na zakonu neosnovano.

O b r a z l o ž e n j e

I. Bitne povrede odredbi parničnog postupka

U odnosu na bitne povrede parničnog postupka vjerovnik rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, dalje: ZPP), odnosno zbog toga što pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, proturječi samo sebi ili razlozima rješenja, u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danih u postupku i samih isprava i zapisnika.

Naime, u obrazloženju rješenja nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji opravdavaju ovakav zaključak Naslovnog suda.

Člankom 338. Zakona o parničnom postupku, propisano je da će sud u obrazloženju presude, odnosno rješenja, izložiti zahtjeve stranaka, činjenice koje su iznijele i dokaze koje su predložile, koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio; sud će posebno navesti koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a izjasnit će se, ako je to potrebno, i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora te o njihovim prijedlozima i prigovorima o kojima nije dao svoje razloge u odlukama koje je već donio tijekom postupka.

Suprotno navedenoj odredbi, iz obrazloženja pobijanog rješenja nisu jasno vidljivi razlozi za donošenje ovakve odluke, pobijano rješenje sadrži niz nedostataka koji će u nastavku biti detaljnije obrazloženi, radi čega nema pravne, niti činjenične osnove da opstoji.

Stečajni vjerovnik ističe da se Zakon o parničnom postupku ima primijeniti podredno, sukladno čl. 10. Stečajnog zakona.

II. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

a) Prije svega, potrebno je naglasiti kako stečajna masa društva „Kumulus“ iznosi 9.414.500,00 EUR.

U svim do sada donesenim sudskim odlukama, pa tako i u pobijanom rješenju Naslovni sud se referirao isključivo na razlučnog vjerovnika, pri tome potpuno neosnovano zanemarujući stečajnog

vjerovnika, iako su tražbine stečajnog vjerovnika i tražbine razlučnog vjerovnika međusobno povezane te visina jedne ovisi o visini druge s obzirom na postojanje sporazuma koji su priloženi na ročištu održanom 11. listopada 2024.g., poslovni broj gornji, a kojim sporazumima je među ostalim ugovoren način podjele sredstava dobivenih unovčenjem predmetnih nekretnina koje čine stečajnu masu.

Naslovni sud ne daje nikakvo obrazloženje zašto prilikom donošenja pobijanog rješenja nije uzeo u obzir navedene sporazume.

Navedeni Sporazumi (Dogovor za RI (RIAR2) od 05. srpnja 2007. i Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008.) se ni u kojem slučaju nisu mogli aktivirati prije unovčenja predmetnog zemljišta, koje je prodano po principu 37.658 m² x 250 €/m² po prijedlogu „Harvey Norman Croatia“ od 29.04.2024.god. a što je odmah punomoćnik razlučnog vjerovnika u ime razlučnog vjerovnika i prihvatio 01.05.2024.god.

Takve radnje ukazuju na umiješanost vještaka Zorana Zebe koji je vrijednost predmetnog zemljišta procijenio na gotovo pa polovicu manju vrijednosti, što je otvorilo prostor za smanjenje ponuđene cijene „Harvey Norman Croatia“ (10.321.500,00 EUR), radi čega je napravljen gubitak za stečajnu masu od otprilike 907.000,00 EUR. Pri tome je bitno naglasiti da se među ostalim i iz navedenog razloga, agencija za posredovanje nekretnina koja je dovela i spojila s ovim postupkom kupca Harvey Norman Croatia, ima pravo naplatiti iz stečajne mase u kategoriji troškova unovčenja razlučnog prava, jer bez nje zasigurno ne bi bilo prodaje „Harvey Norman Croatia“, a razlika 50 EUR/m² x 37.658 m² = **1.882.900,00 EUR** pripada po sporazumu stečajnom vjerovniku Josipu Šarku.

Dokaz:

- uvid u nalaz i mišljenje vještaka Zorana Zebe od koji prileži spisu,**
- uvid u nalaz i mišljenje o vrijednosti nekretnine iz 2009.,**
- uvid u pismo namjere HNC od dana 06.10.2023. na iznos od 10.321.500,00 EUR koje prileži spisu,**
- uvid u Zaključak o prodaji predmetne nekretnine,**
- uvid u podnesak razlučnog vjerovnika kojim prihvaća ponudu HNC,**
- uvid u ponudu HNC za kupnju predmetne nekretnine,**
- uvid u sklopljeni Ugovor o kupoprodaji između HNC i stečajne mase,**
- uvid u Dogovor za RI (RIAR2) od 05. srpnja 2007. i Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008. koji prileže spisu**
- uvid u cjelokupni spis predmeta posl. br.: St-630/18.**

b) Nadalje, Naslovni sud i dalje ne postupa ažurno i transparentno kako bi se ovaj postupak odvio zakonito do kraja.

Naime, kako je već istaknuto na zapisniku na ročištu održanom 11.10.2024.god., poslovni broj gornji, što očito Naslovni sud nije uzeo u obzir, u odnosu na potraživanja odnosno na prijedlog podjele koju je izvršila stečajna upraviteljica u podnesku od 16. rujna 2024.god., prigovara se troškovima koji se odnose na angažman sudskog vještaka za nekretnine budući da stečajni vjerovnik smatra da je iznos od 6.250,00 EUR nerazmjerno visok u odnosu na uslugu koju je pružio vještak. Radi se o nenormalno visokom iznosu s obzirom na kompleksnost vještačenja, a pri tome je očito da je vještačenje nestručno izvršeno, budući da je istim utvrđena vrijednost nekretnine za gotovo 100 posto niža od realizirane kupoprodajne cijene.

Također, stečajni vjerovnik ističe da je na zapisniku s ročišta održanog 11.10.2024.g., poslovni broj gornji, podnesen prigovor na sadržaj istog, a koji pobijanim rješenjem nije uzet u obzir u smislu obrazloženja (ne)opstojnosti istaknutih prigovora.

Dokaz: *uvid u prigovor na zapisnik koji prileži spisu poslovni broj St-630/18*

c) Nadalje, stečajni vjerovnik prigovara angažmanu odvjetnice koja je asistirala stečajnoj upraviteljici prilikom izrade prijedloga za uknjižbu i ugovora o kupoprodaji u svrhu neposredne pogodbe i prodaje stečajne mase kupcu. Stečajna upraviteljica nije imala opravdanog razloga, a niti spisu prileži bilo kakav materijalni dokaz da je tome uopće bilo tako, da angažira odvjetnicu radi pravne pomoći prilikom sastavljanja ugovora o kupoprodaji kupcu „Harvey Norman Croatia“, kao niti radi sastavljanja prijedloga za uknjižbu. **Kupac je imao svojeg odvjetnika koji je stvarno i izradio sve potrebne akte za predmetnu kupoprodaju.**

U odnosu na troškove odvjetnice koju je angažirala stečajna upraviteljica, jedini opravdan trošak je trošak sastava prijedloga zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu koji prema Tbr. 19. t. 1. odvjetničke Tarife iznosi maksimalnih 500 bodova odnosno 1.000,00 eur što uvećano za PDV od 25 % ukupno iznosi **1.250,00 EUR** dok je obračunati trošak na ime savjetovanja oko sastavljanja ugovora o kupoprodaji potpuno neopravdan iz razloga što je ugovor sastavljao kupac „Harvey Norman Croatia“ koji je platio kupoprodajnu cijenu od 9.414.500,00 EUR, odnosno njegov pravni savjetnik i nije mu padalo na pamet da bilo tko drugi osim njih sastavlja kupoprodajni ugovor. Kupac je odredio predmet prodaje, iznos cijene, tabularnu izjavu i druge uobičajene klauzule te ovlastio javnog bilježnika koji je ovjeravao ugovor da podnese prijedlog za uknjižbu prava vlasništva tako da je angažiranje odvjetnice u potpunosti nepotrebno, ako ga je uostalom uopće i bilo.

Stečajni vjerovnik ističe da je stečajna upraviteljica sve navedene odluke donosila na svoju ruku bez da je za to tražila odobrenje skupštine vjerovnika.

Također, postavlja se pitanje zašto knjigovodstvo stečajne upraviteljice nije podnosilo godišnja izvješća za stečajnu masu, niti je ispunjavalo iti jednu svoju dužnost kao stečajnog upravitelja.

Nastavno na predmetno rješenje, t. I.a., u podnesku punomoćnika razlučnog vjerovnika od 08.07.2024.god. upućen stečajnoj upraviteljici, barata se s iznosom od 139.318,67 EUR plus 4.114,40 EUR na ime ovršnog postupka.

Na osnovi čega je stečajna upraviteljica 02.10.2024.god. dala podnesak za ispravak na 161.235,00 EUR, s iznosa od 139.318,67 EUR?

d) Nastavno na predmetno rješenje, t. I.b., vodi se postupak poslovni broj: P-5/2019 na Trgovačkom sudu u Splitu, u koji je stečajnog vjerovnika uputio Naslovni sud, a radi osporavanja tražbina razlučnog vjerovnika, međutim on je u prekidu dok se ne riješi predmet poslovni broj: P-341/2020 na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu. Ovdje se radi o prethodnim pitanjima koja se trebaju riješiti, stoga se predlaže iznos dosuđen razlučnom vjerovniku rezervirati dok se ne riješe prethodna pitanja, a ostatkom novaca iz stečajne mase treba namiriti ostale troškove stečajnog postupka i ostale stečajne vjerovnike viših i nižih isplatnih redova.

Dokaz: *-rješenje od 14.12.2018.god., poslovni broj: St-630/2018-10*
-uvid u spis poslovni broj: P-341/20
-uvid u spis poslovni broj: P-5/19

Važno je za istaknuti da je u navedenim predmetima poslovni broj P-341/20 i P-5/2019 tužitelj stečajni vjerovnik Josip Šarko te da je u predmetu koji se vodi pod brojem P-341/20 umjesto Slobodana Ljubičića tužena razlučna vjerovnica Ines Ljubičić jer joj je za života sada pok. suprug ustupio svoje tražbine. Osim nje, tuženi su Petar Pripuz, Ivan Bitanga, Marija Đondić i Darko Turopoljac, a ovaj potonji je u svojem odgovoru na tužbu od dana 17. kolovoza 2020. u potpunosti

priznao tužbeni zahtjev tužitelja, što ima za posljedicu da se tražbina sada razlučne vjerovnice Ines Ljubičić smanjuje za iznos priznanja.

Međutim, čak i pored priznanja tužbenog zahtjeva od strane tuženika Darka Turopoljca, uredujuća sutkinja i uz požurnice nije donijela makar djelomičnu presudu, pa je stoga upućen dopis predsjedniku Općinskog građanskog suda u Zagrebu, gdje mu se ukazuje na propuste sutkinje i na odugovlačenje i postupka, te na neažuran rad sutkinje.

Dokaz: *- uvid u spis i požurnice u predmetu poslovni broj: P-341/20*
                  -uvid u zahtjev za suđenjem u razmnom roku, poslovni broj: P-341/20

Dakle, ovim se želi ukazati da bi u slučaju parničnog uspjeha tužitelja Josipa Šarka (ovdje stečajnog vjerovnika) i protiv ostalih tuženika, tražbina Ines Ljubičić bila umanjena.

Stoga je posve razložno da se u slučaju postojanja spora, njezina tražbina rezervira, ali i ne raspoređuje, odnosno isplaćuje do pravomoćnog pravorijeka suda.

Na zakonu je utemeljena sudska praksa da se u ovakvim slučajevima nepravomoćno dosuđena sredstva deponiraju na sudski račun do pravomoćnog okončanja sudskih sporova kojima se riješavaju prethodna pitanja, pa stečajni vjerovnik i u ovom predmetu predlaže da se iznos od 3.938.813,24 EUR koji ima pripasti razlučnom vjerovniku deponira na računu TS u Splitu do okončanja postupaka P-5/19 koji se vodi pred TS u Splitu i P-341/20 koji se vodi pred OGS u Zagrebu.

Iako nije direktno važno za ovaj predmet, stečajni vjerovnik i ovim putem ističe da je spreman na mirno rješenje navedenih sporova, a sve u cilju njihovog pravomoćnog okončanja te posljedično završetak diobe i namirenja u ovom stečajnom postupku.

e)   Nastavno na predmetno rješenje, t.III., sudac u predmetnom rješenju ničim ne obrazlaže zašto stečajnom vjerovniku odbija sve njegove zahtjeve, a također isti nigdje u predmetnom rješenju ne navodi prema kojim odredbama i temeljem kojeg zakona su odobreni suludi troškovi punomoćnika razlučnog vjerovnika.

Čl. 20. Stečajnog zakona propisuje da u predstečajnom i stečajnom postupku **svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.**

Punomoćnik razlučnog vjerovnika je podneskom od 08.07.2024. god. dostavio Naslovnom sudu troškovnik kojim na ime troškova stečajnog postupka potražuje iznos od 161.235,00 EUR, koji su sukladno odredbi čl. 20. Stečajnog zakona neosnovani.

Svaki vjerovnik, bio razlučni ili stečajni vjerovnik, sam podmiruje troškove svojeg punomoćnika. Shodno navedenom, troškovi punomoćnika razlučnog vjerovnika, kojim isti potražuje iznos od 161.235,00 EUR na ime troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku, padaju isključivo na teret osobe koja ga je kao svojeg punomoćnika angažirala, odnosno na teret razlučnog vjerovnika te isti ni pod kojim slučajem ne mogu biti isplaćeni iz stečajne mase na zakonit način.

Punomoćnika razlučnog vjerovnika nije angažirala stečajna upraviteljica te nigdje u spisu niti ne prileži bilokakva punomoć koja bi opravdala njegove troškove na teret stečajne mase. Osim toga, kada bi punomoćnik razlučnog vjerovnika zastupao i stečajnu masu i svoju stranku, isti bi bio u sukobu interesa.

Čl. 88. st. 3. i 4. Stečajnog zakona propisuje kako stečajni upravitelj zastupa dužnika i kako stečajni upravitelj vodi samo one poslove dužnika pojedinca koji se odnose na stečajnu masu i zastupa ga kao stečajnoga dužnika s ovlaštenjima zakonskoga zastupnika.

U odnosu na troškove punomoćnika različite vjerovnice na ime ovršnog postupka, stajalište je da se imaju priznati troškovi sastava ovršnog prijedloga koji su uostalom i dosuđeni ovršnim rješenjem Ovr-110/13 od 18. 02. 2013. u iznosu od 106.000,00 kuna odnosno **14.068,62 EUR**, dok su preostali troškovi iz podneska od 8. srpnja 2024. god. potpuno nerazumljivi i neprihvatljivi, a rukovođeni su isključivo činjenicom visine vrijednosti stečajne mase društva "Kumulus" odnosno visinom tražbine različite vjerovnice i to po principu "ako prođe prođe". **Uostalom, navedeni trošak dosuđen ovršnim rješenjem Ovr-110/13 od 18. 02. 2013. uvećan za obračunatu kamatu ukupno iznosi 26.195,09 EUR, a koji iznos je sastavni dio sveukupne tražbine razlučnog vjerovnika u iznosu od 4.146.119,20 EUR slijedom navedenog neosnovano je dvostruko obračunavanje navedenog troška punomoćnika različite vjerovnice.**

Dokaz: -uvid u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Anisija Bešlić od 19.09.2024. koji prileži spisu

Stoga je u pitanju ovih troškova nužna intervencija suda u smislu da se isti odbiju uz odgovarajuće obrazloženje, jer sastavljeni podnesci punomoćnika ne služe razjašnjenju pravne stvari i ako se uzme u obzir njihov sadržaj podnesci su potpuno nesuvisli i u njima se ponavljaju poznate činjenice i dokazi u ovom predmetu čime ne doprinose zakonitom okončanju ovog stečajnog postupka.

f) U odnosu na troškove stečajne upraviteljice:

Sukladno čl. 94. st. 1. Stečajnog zakona stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Prije svega treba se osvrnuti na nagradu koju je stečajna upraviteljica obračunala u ukupnom iznosu od **89.886,52 EUR**.

Valjalo bi podsjetiti kako je stečajna upraviteljica pristala na unovčenje stečajne mase i to po vještačenju Zorana Zebe, tako da bi se stečajna masa dužnika KUMULUS d.o.o. prodala za 4.200.000,00 EUR (3/4 procijenjene vrijednosti na prvoj dražbi).

Obzirom da navedeni iznos predstavlja otprilike iznos tražbine razlučnog vjerovnika, koju bi tada točno nagradu „na ime truda i zalaganja“ obračunala stečajna upraviteljica?

Kako sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase postavlja se pitanje na ime kojih poslova, kojeg truda i zalaganja bi stečajna upraviteljica imala sada pravo na nagradu u iznosu od 89.886,52 EUR, kada je stečajni vjerovnik taj koji je omogućio da se nekretnine KUMULUS d.o.o. prodaju kupcu „Harvey Norman Croatia“ za 9.414.500,00 EUR, što je više nego duplo veći iznos koji bi se dobio prodajom nekretnina KUMULUS d.o.o. na javnoj dražbi.

Troškovi stečajne upraviteljice se također moraju gledati u svijetlu njezinih radnji u stečajnom postupku, pa je tako stečajna upraviteljica po nalogu suda odredila vještaka za procjenu nekretnina, nazočila je na dva ročišta, sastavila je jedan izvještaj za sud i sudionike u stečajnom postupku, a trošak knjigovođe je trošak njezina ureda i ne može se posebno iskazivati, pa se predlaže zatraženi trošak preispitati u skladu sa Pravilnikom koji uređuje naknade i nagrade za rad stečajnih upravitelja.

Osim toga čl. 92. stečajnog zakona propisano je kako je stečajni upravitelj dužan naknaditi štetu svim sudionicama ako je svojom krivnjom povrijedio koju od svojih dužnosti, pri čemu se naglasak stavlja na čl. 89. Stečajnog zakona koji između ostalog navodi kako je dužnost stečajnog upravitelja da se

kao dobar gospodar brine o završetku započelih, a neobavljenih poslova dužnika i poslova potrebnih da bi se spriječilo nastupanje štete nad sredstvima dužnika, da se brine o ostvarivanju tražbine dužnika, da unovči, odnosno naplati s pažnjom dobrog gospodarstva stvari i prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

Evidentno je kako bi prodajom na javnoj dražbi bila nanesena nenadoknativa šteta svim vjerovnicima.

Obzirom da je ista šteta izbjegnuta zahvaljujući stečajnom vjerovniku, jedini logični zaključak koji bi iz svega navedenog proizlazio je da navedena nagrada pripadne stečajnom vjerovniku.

g) Čl. 78. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je kako je svaki porezni obveznik obavezan izdati račun za: 1. isporuke dobara i usluga koje je obavio drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, 2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavka 3. točke a) ovoga Zakona, osim ako porezni obveznik primjenjuje posebni postupak iz članka 125.a do 125.h ovoga Zakona, 3. isporuke dobara izvršene u skladu s uvjetima utvrđenima člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona, 4. svaki predujam primljen prije obavljene isporuke dobara iz točaka 1. i 2. ovoga stavka i 5. svaki predujam primljen od drugoga poreznog obveznika ili pravne osobe koja nije porezni obveznik prije završetka obavljanja usluga.

Čl. 78. st. 3. propisano je kako se račun mora izdati najkasnije petnaestog dana u mjesecu nakon mjeseca u kojem je nastao oporezivi događaj za isporuke dobara obavljene u skladu s uvjetima utvrđenim člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona ili isporuke usluga za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

Kako je moguće da je vještak Zoran Zeba zaprimio ponudu za izradu nalaza i mišljenja 21.11.2023. god., 22.01.2024. god. izradio je nalaz i mišljenje, a potom tek 04.09.2024. god. izdao račun?

Postavlja se pitanje da li za vještaka Zorana Zebu vrijede zakoni te isti može izdat račun nakon gotovo 8 mjeseci od isporučenja usluge odnosno izrade nalaza i mišljenja?

Vezano uz obračunatu cijenu od 6.250,00 EUR na ime nalaza i mišljenja vještaka Zorana Zebe:

Pravilnikom o stalnim sudskim vještacima (NN 38/14, 123/15, 29/16, 61/19) m člankom 24. st. 1. i 2. propisano je: „Za obavljeno vještačenje stalni sudski vještak ima pravo na nagradu. Nagradu utvrđuje sud prema posebnom cjeniku naknada i nagrada stalnih sudskih vještaka, koji je sastavni dio ovog Pravilnika. Nagrada se određuje u bodovima, a vrijednost boda je 2,00 kune bruto bez PDV-a.”

Sastavni dio navedenog pravilnika je i cjenik kojim je propisano kako za izradu pisanog nalaza i mišljenja vještaku pripada od 150 do 4000 bodova. Prema navedenim odredbama vještaku Zoranu Zebi pripada maksimalnih 4000 bodova za izrađeni nalaz i mišljenje što pomnoženo s vrijednošću od 2,00 kune po bodu iznosi 8.000,00 kn, a preračunato u eure iznosi 1.061,78 EUR te uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi **1.327,23 EUR**.

Dakle, o kojih točno 6.250,00 EUR se raspravljalo?

Uostalom, zatraženi trošak ne samo da je neosnovan već je i nerazmjern utrošenom vremenu jer u uvjetima digitalizacije, vještak je u svom uredu imao prigodu vidjeti zemljište, poznata mu je tržišna cijena zemljišta, pa je pomnožio površinu zemljišta sa vrijednošću zemljišta po m² i svom mišljenju je dodao još stanoviti sadržaj kako bi podebljao konačan račun, koji odgovara mjesečnoj plaći predsjednika Republike ili Vlade.

h) U odnosu na troškove unovčenja predmeta razlučnog prava koji se imaju obračunati sukladno čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona stečajni vjerovnik osporava obračunati iznos od strane suda koji je u potpunosti pogrešan.

Naime, matematičkim izračunom 5% od ukupnog iznosa unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 4.146.119,20 EUR iznosi **207.305,96 EUR**, a ne kako to sudi u izreci rješenja pod a) pogrešno utvrđuje u iznosu od 220.938,65 EUR.

Dodatnu pogrešku u svojem postupanju Naslovni sud čini kada određuje suprotno odredbama Stečajnog zakona da se isti iznos namiri iz vrijednosti stečajne mase kada isti treba biti namiren iz ukupnog iznosa unovčenja predmeta razlučnog prava te takvim nezakonitim postupanjem direktno oštećuje sve ostale vjerovnike u ovom postupku.

Slijedom navedenog, na ime namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić se nakon pravomoćnog okončanja postupka P-5/19 pred TS u Split i P-341/20 pred OGS u Zagrebu ima isplatiti ukupan iznos od **3.938.813,24 EUR**, a koji iznos predstavlja ukupan iznos unovčenja razlučnog prava u iznosu od 4.146.119,20 EUR umanjeno za troškove unovčenja 207.305,96 EUR.

i) U odnosu na izjavu punomoćnika razlučnog vjerovnika s ročišta održanog 11.10.2024.god., stranica 4 zapisnika:

„Punomoćnik razlučnog vjerovnika izjavljuje da je izašao u susret vjerovnicima posebno vjerovniku Josipu Šarku što je prihvatio direktnu pogodbu jer je bio spreman prebiti potraživanje i postati vlasnik nekretnina čime vjerovnik Šarko ne bi dobio niti centa.“

Ovakva ponižavajuća izjava samo potvrđuje sve činjenice koje su već bile iznesene tokom postupka i to:

- da je vještak Zoran Zeba u očitom sukobu interesa bio angažiran od razlučnog vjerovnika za izradu nalaza i mišljenja, a koji nalaz je namješten i to na iznos tražbine razlučnog vjerovnika, a na koje relacije odnosa Zorana Zebe i Pripuza je stečajni vjerovnik već ranije ukazivao u ovom postupku;
- očigledno da bi takvim prebijanjem tražbine, kada su ju namjestili, stečajni vjerovnik, a čime se hvali punomoćnik razlučnog vjerovnika, ne bi dobio ništa;
- opet se postavlja pitanje „ako su izašli u susret“ zašto onda zemljište nije prodano 2009.god. za 11,5 milijuna EUR, kada je dostavljena ponuda od strane kupca;

Prilog: - ponuda od 12.05.2009.god., Rathgeber Plan d.o.o., po cijen
od 280 EUR po m2

- očito je da je i ova postignuta cijena manja od svih izrađenih nalaza i mišljenja koje je stečajni vjerovnik priložio u spis i to vještačenja iz 2006.god. i vještačenja od strane kupca „Harvey Norman Croatia“, koji oba iznose otprilike 12 milijuna EUR;
- prodano je „Harvey Norman Croatia“ za 9.414.500,00 EUR isključivo zato jer je razlučni vjerovnik „stjerao u kut“ sve ostale vjerovnike te je bilo potrebno hitno prodati nekretninu, kako ista ne bi otišla na javnu dražbu po početnoj cijeni od mizernih 4,2 milijuna EUR, koliko otprilike iznose tražbine razlučnog vjerovnika, koje bi on tako prevarno prebio.

Prilog: -ponuda od 12.05.2009.god., Rathgeber Plan d.o.o., po cijeni od 280 EUR po m2

Također, nakon što je već pokrenuta javna dražba sa početnom cijenom od otprilike 4,2 milijuna EUR, što je očito pripremljeno sa predmetnim vještačenjem, pa su ipak pristali na ponudu „Harvey Norman Croatia“ (9,4 milijuna EUR), a prethodno je stečajnog vjerovnika punomoćnik razlučnog vjerovnika telefonski zvao da aktivira kupca „Harvey Norman Croatia“, postavlja se pitanje zašto ne bi nagrada agenciji išla iz stečajne mase?

Agencija za posredovanje u prodaji nekretnina podnijela je račun u iznosu od 250.000,00 EUR, a koji predstavlja uobičajen honorar od 2% u odnosu na vrijednost postignute cijene.

Istina je da je ugovor sa Agencijom potpisao stečajni vjerovnik Josip Šarko uz prešutno odobrenje svih vjerovnika, osobito uz odobrenje ondašnjeg razlučnog vjerovnika Slobodana Ljubičića, koji bi da je ostao na životu to ne samo potvrdio, već bi i prihvatio plaćanje troška u dijelu koji ga teretio po zakonu.

Dakle, svi bi htjeli, osobito različna vjerovnica Ines Ljubičić konzumirati usluge Agencije, jer ona donosi korist, a trošak bi valjalo prenijeti na leđa stečajnog vjerovnika Josipa Šarka.

Punomoćnik razlučne vjerovnice čitavo vrijeme korespondira sa Agencijom, poznata mu je njihova aktivnost vezana za kupoprodaju. Isto tako, korespondira sa kupcem, Harvey Norman Croatia, poziva se na sastanke vezane za realizaciju kupoprodaje, sudjeluje na sastancima posredstvom telefona /jer je ured u Splitu, iako se u memorandumu navodi Zagreb/ i konačno, prihvaća cijenu koju je kao posljednju ponudio kupac, jer bez njegova pristanaka kao razlučnog vjerovnika taj se pravni posao ne bi mogao realizirati.

Nakon prvotnog odustajanja kupca da plati cijenu u iznosu od 10.321.500,00 EUR, podupire odluku suda da se nastave novi pregovori sa kupcem na temelju neposredne pogodbe. Na sve ove okolnosti postoji cijeli set dokaza koji se kronološki navode.

**Dokaz: -uvid u pismo namjere kupca HNC od 06. listopada 2023. u iznosu od 10.321.500,00 EUR koje prileži spisu
-uvid u korespondenciju između odvjetnika razlučne vjerovnice Vedrana Podlipeca i direktora HNC od 15. ožujka 2024., 18. ožujka 2024.,**

j) Dakle, stečajni vjerovnik predlaže da sud izvrši reviziju troškova stečajne upraviteljice i punomoćnika razlučnog vjerovnika budući da u troškovnicima koje su predali u spis, postoje radnje koje su neosnovane, pa je stoga Naslovni sud dužan provjeriti vrijednosti tih radnji, isto tako iz razloga što su navedene radnje obračunate temeljem broja bodova koji nije sukladan odvjetničkoj tarifi.

Nadalje, stečajni vjerovnik ponovno naglašava i traži da se trošak provizije Agencije za posredovanje nekretninama utvrdi kao zajednički trošak stečajne mase budući da se ne radi o samostalnom trošku koji tereti stečajnog vjerovnika, već je usluga koju je Agencija pružila, a to je dovođenje kupca „Harvey Norman Croatia“ u pregovore o kupoprodaji u svrhu unovčenja nekretnina iz stečajne mase, dovelo do toga da ne samo stečajni vjerovnik nego i razlučni vjerovnik te ostale osobe koje se imaju pravo namiriti iz stečajne mase postignu da se stečajna masa unovči za iznos od 9.400.000,00 EUR, a ne da postupak unovčenja stečajne mase završi prodajom nekretnine za vrijednost koju je vještak ZEBA procijenio u iznosu od 5.600.000,00 EUR odnosno kako je određeno Zaključkom o prodaji na javnoj dražbi za 4.200.000,00 EUR (3/4 procijenjene vrijednosti na prvoj dražbi).

Nadalje, u odnosu na podjelu sredstava dobivenih unovčenjem stečajne mase stečajni vjerovnik predlaže da sud izvrši uvid u gore spomenute, spisu priložene sporazume relevantnih sudionika i članova društva „Kumulus d.o.o.“ te se sukladno tome korigira način podjele stečajne mase.

Tim je dokumentima, odnosno Dogovorima utvrđena kupoprodajna cijena predmetnog zemljišta od 200,00 EUR po m², dok je predmetno zemljište prodano za 250,00 EUR po m². Dakle, iznos koji premašuje 200 EUR po m² mora, sukladno Dogovorima, pripasti stečajnom vjerovniku Josipu Šarku, sve prema dogovoru članova društva „Kumulus d.o.o.“

Stoga je iznos dobiven unovčenjem stečajne mase trebalo umanjiti za iznos koji se odnosi na razliku kupoprodajne cijene koji prelazi 200 EUR po m².

Prilog: **-Dogovor za RI (RIAR2) od 05. srpnja 2007.**
                          -Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008.

k)   Dakle, sukladno svemu prethodno navedenom, nesporno je da u konkretnom slučaju nije bilo nikakve osnove da Naslovni sud na ovaj način odredi namirenje na ime troškova, odnosno da odbije zahtjev vjerovnika za naknadom troškova koje je imao u vezi posredovanja agencije za pronalaskom kupca nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku, kao troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika iz članka 254. Stečajnog zakona.

Dakle radi se o potpuno nepotrebnoj i promašenoj odluci Naslovnog suda.

Sukladno svemu navedenom, stečajni vjerovnik

p r e d l a ž e

da Naslovni sud spis predmeta po žalbi proslijedi nadležnom Visokom trgovačkom sudu kao sudu drugog stupnja na odlučivanje, a kojem vjerovnik predlaže da usvoji žalbene navode u cijelosti te pobijano rješenje preinači bez vraćanja na ponovno odlučivanje, odnosno da se prethodno opisane nepravilnosti što prije isprave, te se donesu slijedeće odluke:

I. Iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 EUR, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem predmetnih nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika, namiruju se:

- a) troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava (čl. 254., st. 3. SZ) u iznosu od **207.305,96** EUR, što predstavlja 5% od iznosa unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 4.146.119,20 EUR.
- b) na ime namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, ukupno iznos od **3.938.813,24 EUR**.

Važna napomena: Namirenje razlučnog vjerovnika biti će provedeno nakon što budu pravomoćno okončani predmet P-5/2019 pred TS Split i predmet P-341/2020 OGS Zagreb (čl. 275. SZ).

- c) iz preostalog iznosa od 5.268.380,80 EUR se namiruju troškovi stečajnog postupka i ostali stečajni vjerovnici viših i nižih isplatnih redova, te troškovi koji nastanu do zaključenja stečajnog postupka.

- d) ukupni stvarno nastali troškovi ovog stečajnog postupka iznose **347.153,98 EUR** i namiruju se iz ostatka stečajne mase koja iznosi 5.268.380,80 EUR, a kako slijedi u donjoj tabeli:

Odvjetnica Blaženka Čulap	1.250,00 EUR
Vještak Zoran Zeba	1.327,23 EUR
Knjigovodstvo Mirjane Barišić	4.690,23 EUR
Agencija za nekretnine Agram	250.000,00 EUR
Nagrada stečajne upraviteljice MVT	89.886,52 EUR
UKUPNO:	347.153,98 EUR

II. Nalaže se stečajnoj upraviteljici da u roku od 8 dana, nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon što se sa depozitnog računa suda izvrši prijenos uplaćene kupovnine na račun stečajnog dužnika, izvrši namirenje troškova stečajnog postupka sve kako je navedeno u točki I. pod a) - d) izreke rješenja, osim troškova koji se odnose na nagradu stečajnog upravitelja u iznosu od **89.886,52 EUR**, za koje će se u nastavku stečajnog postupka donijeti posebno rješenje.

III. Iznos od **3.938.813,24 EUR** će ostati na depozitnom računu Suda do pravomoćnog okončanja predmeta navedenih pod t. I b) izreke.

IV. Stečajni vjerovnik predlaže da žalbeni sud da jasna uputstva prvostupanjskom sudu što bi u nastavku postupka valjalo činiti sa preostalim iznosom stečajne mase od **4.921.226,82 EUR** pa stečajni vjerovnik predlaže sljedeće:

- Da se stečajni vjerovnici II. višeg isplatnog reda namiruju u iznosima:

Ivan Bitanga odnosno njegovi pravni sljednici	104.452,00 EUR
Darko Turopoljac	209.422,60 EUR
Josip Šarko	3.142.733,03 EUR

- Pozivaju se stečajni vjerovnici nižih isplatnih redova radi diobe iznosa od **1.464.619,20 EUR**:

Ines Ljubičić (37,50%)	549.232,20 EUR
Ivan Bitanga odnosno njegovi pravni sljednici (12,50%)	183.077,40 EUR
Josip Šarko (50%)	732.309,60 EUR

- Da se sredstva koja se imaju isplatiti na ime pravnih sljednika Ivana Bitange deponiraju na računu suda dok se ne okonča ostavinska rasprava koja se vodi po njegovoj smrti.
- Stečajni vjerovnik Josip Šarko i dalje ustraje na pisanom sporazumu sa razlučnom vjerovnicom Ines Ljubičić kako bi se postupak priveo kraju, a na čemu je inzistirao tijekom cijelog ovog postupka.

U Zagrebu, 25.10.2024.god.

Odvjetnik Igor Svilar